

“Gespeeld is gespeeld” en door een kaart te noemen wordt deze gespeeld. Een kaart terugnemen is voor een tegenspeler net zo moeilijk te regelen als voor een leider.

Er is een zeer beperkt aantal mogelijkheden dat een speler een kaart mag terugnemen en voor de leider geldt alleen de uitzondering dat hij iets noemt wat volstrekt nooit de bedoeling kan zijn geweest en dus het gevolg is van een interne kortsluiting. Zoiets komt per club maximaal een keer per half jaar voor en die kans is dus te verwaarlozen. De kreet “in één adem” wordt vaak gebruikt, maar is in geen spelregel terug te vinden.

Richtlijn voor de arbiter:

De uitzondering moet in zeeer beperkte mate worden toegepast. Als er ook maar de geringste twijfel is, geldt de kaart gewoon als gespeeld. De leider moet dus een goed verhaal hebben waarom hij een kaart noemde die hij absoluut niet wilde spelen.

Er moet sprake zijn van een “kortstondige verstandsverbijstering”. Iemand noemt wel eens harten terwijl hij klaveren bedoelt. Net zoals je iemand bij het overlijden van een naaste wel feliciteert in plaats van condoleert.

Maar de hoogte van de kaart is een tweede vergissing en dat komt echt nooit tegelijk voor. Dus harten 4 terwijl klaveren 4 werd bedoeld, daar wil ik wel over meedenken, maar harten 4 terwijl klaveren 9 werd bedoeld, dat komt bij mij niet door de keuring.